ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Θόδωρος Μαράκης

Ο "Ριζοσπάστης" της 1ης Νοέμβρη μας ενημερώνει για την επικείμενη στις 3 Νοέμβρη γενική συνέλευση του σωματείου εργαζομένων ΛΑΡΚΟ-ΛΑΡΥΜΝΑ, *"ώστε να μην περάσει η* ***προσπάθεια εφησυχασμού που καλλιεργεί η κυβέρνηση*** *και να προγραμματιστούν τα επόμενα αγωνιστικά βήματα".*

Το σωματείο "Στην ανακοίνωσή του επισημαίνει την κατάσταση που επικρατεί στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ μετά από τέσσερα χρόνια εκκαθάρισης, τονίζοντας την παύση λειτουργίας του εδώ και 14 μήνες, την οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων την απώλεια άνω των 300 θέσεων εργασίας και περίπου 100 εκατομμυρίων ευρώ από μισθούς και άλλες οικονομικές δραστηριότητες" [...] "η απώλεια θέσεων εργασίας και η συνολική κατάσταση έχουν οδηγήσει και σε οικονομικό μαρασμό, κάτι που φαίνεται ήδη στα σχολεία που αδειάζουν, στις γειτονιές που ερημώνουν".

[...]" έχοντας τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη εκατοντάδων σωματείων και χιλιάδων εργαζομένων της χώρας μας, 4 χρόνια μείναμε όρθιοι και αντιστεκόμαστε απέναντι στις κυβερνήσεις, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους επιχειρηματικούς ομίλους και τους μηχανισμούς τους."

[...]"Διεκδικούμε να επαναλειτουργήσει και να αναπτυχθεί η ΛΑΡΚΟ, να μας καταβληθεί ο κλεμμένος μόχθο μας, να έχουμε δουλειά, ψωμί και προκοπή στον τόπο όπου επενδύσαμε τα νιάτα μας, τη ζωή μας και τις στερήσεις των οικογενειών μας."

[...]"κάτω από αυτές τις συνθήκες είναι λογικό να δημιουργείται κούραση, απογοήτευση, απελπισία , παραίτηση, να μας ταλανίζουν ερωτήματα όπως "πόσο θα τραβήξει ακόμα", "αν η ΛΑΡΚΟ θα κλείσει οριστικά", "να βρούμε αλλού δουλειά και να φύγουμε", "ό,τι είναι να γίνει να γίνει να τελειώνουμε".

[...]"Αυτό είναι που θέλουν να επικρατήσει στους εργαζόμενους κυβέρνηση και επενδυτές, προκειμένου προκειμένου να παραιτηθούμε από τον αγώνα μας και να υποχωρήσουμε άνευ όρων στις μεθοδεύσεις τους και στα σχέδιά τους ".

Η ανακοίνωση του σωματείου αποκαλύπτοντας πιο παραστατικά τα σχέδια της κυβέρνησης και των υποψήφιων επενδυτών τονίζει: *"Διακαής στόχος τους είναι να εξαθλιωθεί όλη η περιοχή, να περιμένουμε τους "σωτήρες", που θα διαλέξουν "όσους θέλουν και με τους όρους που θέλουν".* **Πράγμα που συμβαίνει σήμερα από τους νέους ιδιοκτήτες των ναυπηγείων του ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ, όπου για να προσλάβει τους εργαζόμενους τους ζητάει να αποκηρύξουν και να διαγραφούν από το σωματείο τους. Το γιατί είναι πασιφανές! Δεν χρειάζεται πάρα πέρα ανάλυση!**

Επισημαίνοντας την εμπειρία που έχει βγει από παρόμοιες περιπτώσεις στην πρόσφατη ιστορία του εργατικού κινήματος, πολύ σωστά προειδοποιεί τους εργαζόμενους ότι:

"Αυτά έχουν συμβεί και σε άλλους χώρους δουλειάς και όπου οι εργαζόμενοι "έσπασαν "τσίμπησαν" στις αυταπάτες ή μπήκαν στη λογική του "μικρότερου κακού", το πλήρωσαν ακριβά. Έχασαν τις δουλειές τους, χάθηκαν και τα υποτυπώδη εργασιακά μισθολογικά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά τους δικαιώματα.
Όπου οι εργαζόμενοι συνέχισαν τον αγώνα μέχρι το τέλος, σήμερα είναι εργαζόμενοι με δικαιώματα, καρπώνονται τα αποτελέσματα των θυσιών του αγώνα τους". Καλό θα ήταν στο σημείο αυτό να αναφερθούν συγκεκριμένα παραδείγματα και κύρια κάτω από πιο ιδιοκτησιακό καθεστώς! Ίσως αυτό να έγινε προφορικά στη γενική συνέλευση....;

Και συνεχίζει: *"Ο εφησυχασμός που καλλιεργείται, ότι λόγω της παράτασης της ειδικής διαχείρισης είναι σίγουρη και η ανανέωση των συμβάσεων μας είναι παγίδα. Πολυτέλεια χρόνου δεν έχουμε, ήδη ξεκίνησαν να "ξηλώνουν το πουλόβερ" από τους εργαζόμενους στις εργολαβίες και με βάση τον νόμο που ισχύει σήμερα, στις 31 Δεκεμβρίου 2023 επιδιώκουν να είναι η τελευταία μας μέρα ως εργαζόμενοι στη ΛΑΡΚΟ."* Και με αισιοδοξία κραυγάζει στο τέλος. ***"Δεν θα τους περάσει".***

Την επομένη μέρα ο "Ριζοσπάστης" δημοσιεύει την συνομιλία που είχε με τον ***"Παναγιώτη***

Πολίτη πρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα" ο οποίος μεταξύ άλλων τονίζει με έμφαση: *"Η αποφασιστικότητα των εργαζομένων στο εργοστάσιο της Λάρυμνας να συνεχίσουν τον αγώνα που δίνουν τέσσερα χρόνια τώρα παραμένει υψηλή, παρά την προσπάθεια που κάνουν η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί της να σκορπίσουν την απογοήτευση και την μοιρολατρία. Φάνηκε και από την τελευταία συγκέντρωση που κάναμε στην Αθήνα...*

"Ξέρουμε ότι η ΛΑΡΚΟ είναι "χρυσωρυχείο" και ότι επιδίωξη της κυβέρνησης και των ενδιαφερομένων "επενδυτών" είναι να πετάξει τους εργαζόμενους έξω από το το εργοστάσιο και τα μεταλλεία. ***Απαιτούμε να επαναλειτουργήσει η ΛΑΡΚΟ, ενιαία, με πρόγραμμα συντήρησης και περαιτέρω εκσυγχρονισμού, με διασφάλιση ων των θέσεων εργασίας και νέες προσλήψεις".*** (υπογράμμιση δική μας)

Και με περίσσια αγωνιστικότητα και αισιοδοξία δηλώνει: **"Μέχρι σήμερα, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχουμε δώσει σκληρές μάχες και έχουμε σταθεί όρθιοι. […] ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ."** (Υπ. Δική μας).

Η γενική συνέλευση καθ΄όλα μαζική, αποφάσισε: ***"Από τις εργασίες και τα σπίτια μας δεν πρόκειται να βγούμε. Θα μας βρουν απέναντί τους".*** (Υπ. Δική μας).
Υποστηρίζουμε τον ηρωικό αγώνα και τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ- Λάρυμνα μαζί με τα εκατοντάδες σωματεία και τις χιλιάδες των εργαζομένων, είναι από τους πιο σημαντικούς αγώνες αυτής της περιόδου.

Ο αγώνας των εργαζομένων για να μείνει ανοιχτή σε λειτουργία η ενιαία ΛΑΡΚΟ και να μην χάσουν τις δουλειές και τα σπίτια τους ξεκινάει από τις αρχές της 10ετίας του 1980 (!!), τότε που ένας σημαντικός αριθμός από τις μεγαλύτερες βιομηχανικές επιχειρήσεις της χώρας εγκαταλείφθηκαν υπερχρεωμένες (με αναλογία ιδίων κεφαλαίων προς δανειακά 1 μέχρι προς 5) από τους πάμπλουτους ιδιοκτήτες τους οι οποίοι τις είχαν, όπως απόδειξαν μελέτες, στην κυριολεξία ληστέψει!! Θυμίζουμε στους παλιούς και ενημερώνουμε τους νέους εργάτες μερικές, πέρα από τη ΛΑΡΚΟ, είχαμε την Πειραϊκή- Πατραϊκή, ΠΥΡ-ΚΑΛ, ΒΕΛΚΑ, Μιχαηλίδη- ΤΕΞΤΙΛΙΑ, τα ναυπηγεία ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ, ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ κ.α. τις ονόμασαν "προβληματικές" αλλά όπως απόδειξαν με εμπεριστατωμένες μελέτες τους καθ΄όλα βιώσιμες, αποδεικνύοντας ότι οι σημερινοί εργαζόμενοι είναι σε θέση να διαχειριστούν και να λειτουργήσουν τις επιχειρήσεις τους εκεί που η ιδιωτική πρωτοβουλία αποτυγχάνει!! Πάνω σε αυτή την βάση συσπειρωμένοι στα εργοστασιακά σωματεία τους, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό όλων των ειδικοτήτων, πραγματοποίησαν σημαντικούς αγώνες που υποχρέωσαν την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να τις κρατικοποιήσει, ονομάζοντας την

κρατικοποίηση κοινωνικοποίηση (!!).

Μετά τη δεξιά πορεία που πραγματοποίησε το ΠΑΣΟΚ το1985 και κάτω από την πίεση της ΕΕ και του ΣΕΒ, οι οποίοι διαμαρτύρονταν ότι η διατήρηση και η λειτουργία -η οποία με την αποφασιστική προσπάθεια των εργαζομένων αποδείχτηκε βιώσιμη- διαταράσσει την αγορά, επειδή νοθεύει τον "υγιή" ανταγωνισμό, άρχισε η συστηματική υπονόμευση τους, η απαξίωση τους, που τις οδήγησε στο κλείσιμό τους, με την κυβέρνηση του γέρου Μητσοτάκη να τους δίνει το τελειωτικό χτύπημα. Αυτό έγινε δυνατό πάνω στην κούραση και απογοήτευση των εργαζομένων, οι αγώνες των οποίων δεν είχαν από πουθενά σοβαρή υποστήριξη. Τόσο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όσο και ο αστικός τύπος έκαναν ότι μπορούσαν σε καθημερινή βάση για να δυσφημήσουν τις κάθε άλλο παρά "προβληματικές" επιχειρήσεις.

Ωστόσο στο ολιγόχρονο αυτό διάστημα λειτουργίας των λεγόμενων "προβληματικών" **κατάφεραν οι εργαζόμενοι να αποδείξουν ότι μπορούν να διαχειριστούν τις επιχειρήσεις και βιομηχανίες και ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία -που καρπούται την υπεραξία των εργαζομένων, που ληστεύει και εγκαταλείπει τις επιχειρήσεις όταν αυτές δεν της προσφέρουν το προσδόκιμο ποσοστό κέρδους- είναι αχρείαστη!!**

Η ΛΑΡΚΟ είναι η τελευταία των "Μοϊκανών". Γράφουμε αυτό το άρθρο κατά πρώτο για να προβάλουμε τον σημαντικό αγώνα των εργαζομένων, και κατά δεύτερο γιατί μας προκαλεί μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι στο αίτημα των εργαζομένων, για την "ενιαία επαναλειτουργία της ΛΑΡΚΟ" δεν υπάρχει καμία αναφορά στο κάτω από πιο ιδιοκτησιακό καθεστώς επιδιώκουν να λειτουργήσει η επιχείρηση!

Πράγμα που σημαίνει ότι αφήνουν ανοιχτό το δρόμο στους ενδιαφερόμενους ιδιώτες επενδυτές τη στιγμή που ο πρόεδρος του σωματείου επισημαίνει: **"ότι επιδίωξη της κυβέρνησης και των ενδιαφερομένων "επενδυτών" είναι να ΠΕΤΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΌΜΕΝΟΥΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ"** (Ριζοσπάστης 2/11/2023 Υπογρ. Δική μας)

Είναι αλήθεια ότι η κυβέρνηση και ο αστικός τύπος έκαναν ό,τι μπορούσαν και το κατάφεραν να απαξιωθούν στη συνείδηση των εργαζομένων και των λαϊκών μαζών οι έννοιες της κοινωνικοποίησης, εθνικοποίησης, κρατικοποίησης, πράγμα που ενισχύθηκε από την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και των υπολοίπων γραφειοκρατικά κρατικοποιημένων χωρών της Ανατολικής Ευρώπης!!

Ωστόσο για κάθε πρωτοπόρο εργαζόμενο αγωνιστή είναι ξεκάθαρο ότι: **το πρόβλημα δεν**

βρίσκεται στην εθνικοποίηση, στην γραφειοκρατικοποιησή της που απομακρύνει τον εργαζόμενο από τον έλεγχο και τη διαχείριση!!

Ποια είναι η απάντηση στο γεγονός ότι το σωματείο των εργαζομένων δεν προβάλλει στα αιτήματά του και μάλιστα στην πρώτη γραμμή το αίτημα της **Εθνικοποίησης κάτω από Εργατικό Έλεγχο και Διαχείριση;** Η απάντηση βρίσκεται στη διαπίστωση ότι η διοίκηση του σωματείου που η πλειοψηφία είναι ΠΑΜΕ, όπου έχει εγκαταλείψει το παραπάνω αίτημα σαν ουτοπικό με βάση την απόφαση του πρόσφατου συνεδρίου του ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ έχοντας αποκλείσει σαν ουτοπικό το μεταβατικό πρόγραμμα και υιοθετήσει σαν ρεαλιστικό και εφικτό το μίνιμουμ πρόγραμμα -της πάλαι ποτέ Σοσιαλδημοκρατίας- μέσα στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος, θεωρεί ότι το αίτημα της εθνικοποίησης- αίτημα που μπορεί να πραγματοποιηθεί κάτω από την δικτατορία του προλεταριάτου ή καλύτερα από την εργατική δημοκρατική εξουσία- αποπροσανατολίζει τον αγώνα των εργαζομένων από το άμεσα εφικτό!

Επειδή θεωρεί ότι η αστική τάξη και η κυβέρνηση της θα προβάλλουν ισχυρή αντίσταση και σε τελευταία ανάλυση αν κάτω από την πίεση και τους αγώνες των εργαζομένων πραγματοποιηθεί, η συνέχεια θα είναι η υπονόμευσή της με κατάληξη την χρεωκοπία της επιχείρησης, όπως αυτό έγινε από την διακυβέρνηση του δημοκρατικού ΠΑΣΟΚ!

Αυτή όμως η θέση υπονομεύει την σε άλλο σημείο απόφαση του 21ου συνεδρίου η οποία ζητεί από τους κομμουνιστές να επιδιώκουν με την προπαγάνδα τους την ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων και μάλιστα ιδιαίτερα μέσα στα συνδικάτα.

Γιατί όταν τα αιτήματα παραμένουν ως λύσεις μέσα στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος καθιστούν αδύνατη την αναγέννηση του Σοσιαλιστικού οράματος κάτω από την πολιτική και οικονομική εξουσία των εργαζομένων και μάλιστα αυτή την εποχή που παρά την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος κυριαρχεί η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού η οποία αγιοποιεί την ιδιωτική πρωτοβουλία και προωθεί με πείσμα την ιδιωτικοποίηση των πάντων!!

Είναι κατά συνέπεια να προβληθεί ξανά δυνατά το αίτημα της Εθνικοποίησης με Εργατικό Έλεγχο και Διαχείριση για να βάλει τις βάσεις για την ριζοσπαστικοποίηση του εργατικού κινήματος και των λαϊκών μαζών και γενικά η υιοθέτηση του μεταβατικού προγράμματος το οποίο έχει δικαιωθεί από την επιτυχημένη επανάσταση των Μπολσεβίκων.

Ένα τέτοιο αίτημα που θα συνδεόταν δυνατά και θα ήταν συνυφασμένο με την επαναλειτουργία και τα υπόλοιπα αιτήματα του σωματείου των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ και που θα υποστηριζόταν από τα εκατοντάδες σωματεία και τους χιλιάδες εργαζόμενους που στέκονται δίπλα και στηρίζουν τον ηρωικό υπέρ πάντων αγώνα των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ θα προωθούσε την ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων αγωνιστών και των συμπαραστατών τους σε υψηλό επίπεδο ιδιαίτερα αν νικούσε κάτι που μπορεί και πρέπει συμβεί όπως επιβεβαιώνει η μέχρι τώρα αγωνιστική πορεία του σωματείου και των εργαζομένων.

Είμαστε συμπαραστάτες στον αγώνα και πιστεύουμε στη ΝΙΚΗ!